

حشمت

در عزای دیگران

چرا گریه بعد از گلزنی به ایرلند خوشحالی کرد اما دکلان رایس احترام نگه داشت؟

بازیکنان
بسیاری هم بوده‌اند که به تیم قبلی شان گل زدند اما به احترام روزهای خاطره‌انگیزی که در آن باشگاه‌ها داشتند، از خوشحالی پرهیز کردند؛ رابین فان پرسی با پیراهن منچستر یونایتد مقابل آرسنال، نیکلاس آنکلا با لباس من سیتی مقابل لیورپول، کریستیانو رونالدو با رئال مادرید مقابل منچستر یونایتد، زلاتان ایسا میلان مقابل اینتر و مثال‌های بی‌شمار دیگر!

بعد از گل متفاوت بود. رایس ترجیح داد به جای خوشحالی به خانواده ایرلندی‌اش احترام بگذارد: «گلزنی حسن خوبی دارد اما هرگز قرار نیست مقابل ایرلند خوشحالی کنم چون خانواده من ایرلندی هستند و این کار باعث بی‌احترامی به آنها می‌شود.»
برخلاف دکلان رایس، گریلیش شادی گل انجام داد. او در حالی مقابل تیم آبه و اجدادی‌اش شادی کرد که حتی بازیکنانی که مقابل تیم باشگاهی سابق خود قرار می‌گیرند سعی می‌کنند بعد از گل خیلی خوشحالی نکنند. دکلان رایس فصل پیش به وستهم گل زد و در آن بازی هم خوشحالی نکرد. معدود بازیکنانی را می‌شود پیدا کرد که پس از گلزنی به تیم قبلی‌شان شادی کرده باشند.
شاید گریلیش با گل و جشنی که مقابل ایرلندی‌ها گرفت، در کتاب‌های تاریخ ثبت شود اما هرگز هیچ جشنی جنجالی تر از رفتار آدیابورو مقابل آرسنال نخواهد بود. حدود یک ماه پس از انتقال ۲۵ میلیون پوندی از شمال لندن به منچستر سیتی، این مهاجم در پیروزی ۴ بر ۲ باشگاه جدیدش در ورزشگاه اتحاد و پس از گلزنی به آرسنال، تمام طول زمین را دوید تا جایی که روی زانوهایش شریک خورد.
همین دی‌ماریا که چند روز پیش از تیم ملی آرژانتین خداحافظی کرد و مورد تقدیر قرار گرفت، فقط به پیراهن همین تیم وفادار است و به نظر می‌رسد وفاداری در فوتبال از نظر او چیز باارزشی نیست، چرا که این آرژانتینی مطلقاً توجهی به کارفرمایان سابق خود ندارد. دی‌ماریا در باره فان خال گفته بود که بدترین مربی عمرش بوده و بارها از دوراهی که در منچستر یونایتد داشت به بدی یاد کرده. او هر وقت هم فرصت پیدا کرد و به رئال مادرید گل زد، مقابل آنها فراطبی شادی کرد. یکی از گل‌های دی‌ماریا به رئال سال ۲۰۱۹ و مقابل چشم هواداران رئال زده شد؛ لحظه‌ای که با پیراهن پاری‌سن ژرمن دروازه کور تورا باز و هواداران را عصبانی کرد.

دشمنی بین ایرلندی‌ها و انگلیسی‌ها تمامی ندارد. در پیروزی ۲ بر صفر انگلیس در زمین ایرلند که نخستین تجربه رسمی سرمربی موقت سه‌شیرها و جانشین گرت ساوت‌گیت بود، این دشمنی پررنگ بود. برخی تماشاگران تیم میزبان پلاکاردهایی را علیه جک گریلیش و دکلان رایس در دست گرفته و روی آن نوشته بودند: «مارها به خانه برگشته‌اند.» این دو بازیکن در تیم‌های پایه ایرلند بازی کرده و اصالتاً اهل کشور هستند اما برای ادامه حرفه خود تیم ملی بزرگسالان انگلیس را برگزیدند. آنها به شدت هو شدند اما همین کار تماشاگران انگیزه‌های شد برای گلزنی هر دو! در فوتبال یک قانون نانوشته وجود دارد که می‌گوید بازیکنان به تیم سابق‌شان گل می‌زنند، حتی اگر در عمرشان گلی به ثمر نرسانده باشند. این قانون نانوشته می‌تواند ریشه علمی و دلیل روانی داشته باشد؛ اینکه آنها مقابل تیم، هواداران و مدیران سابق خود انگیزه زیادی برای اثبات توانایی‌های خودشان دارند. اتفاق دیگری هم در این بازی افتاد؛ لی کارسلی، سرمربی موقت ایرلندی تیم انگلیس به قدری ذهنش ایرلندی بود که در آغاز مسابقه به اشتباه روی نیمکت رقیب نشست.
گریلیش پیش‌بینی کرده بود که تماشاگران ایرلندی به حضور آنها در تیم انگلیس واکنش نشان بدهند: «من و دکلان انتظار این استقبال را داشتیم. قبل از بازی گفتم فکر می‌کنم حس متفاوتی است که هواداران تیم مقابل فقط تو را هو کنند. من و دکلان هیچ چیز بدی برای گفتن نداریم. ما از بسازی در اینجا لذت بردیم. ایرلندی‌های زیادی در خانواده من هستند بنابراین هیچ خصوصی وجود ندارد.» دکلان رایس و گریلیش گل زدند اما خوشحالی آنها

هنوز هم هستند افرادی که به قابلیت‌های لیگ عربستان شک داشته باشند. با اینکه کریستیانو رونالدو خیلی برای لیگ عربستان تبلیغ می‌کند و تعداد زیادی از خارجی‌های حاضر در این لیگ به تیم‌های ملی اروپایی یا آمریکای لاتین دعوت می‌شوند، باز هم اصالت آن زیر سؤال است. نمونه آخر انتقال استیون برخواین، هافبک ملی پوش هلندی سابق تاتنهام از آژاکس به الاتحاد بود. این انتقال با انتقاد رونالد کومان، سرمربی تیم ملی هلند در رسانه‌ها روبه‌رو شد و این بازیکن از تیم ملی خط خود، برخواین با ۳۵ بازی و ۸ گل ملی هم در پاسخ به این انتقاد گفت: «تا زمانی که کومان سرمربی هلند است، برای تیم ملی بازی نمی‌کنم.»

باشگاه‌های این کشور اقدام به اصلاح خود کرده‌اند. به‌طور مثال، غیراز نیمار که راهی برای راهی از قرار داد گراف او نیست، بازیکنی مثل سادیو مانه هم باید اصلاح شود. او که در بایرن مونیخ هم درخشش دوران لیورپول را نداشت، در عربستان به کسی تبدیل شده که انگار دیگر فوتبال برایش جذابیتی ندارد. دیروز خبر رسید که بشپکتاش علاقه‌مند به جذب قرضی این بازیکن از النصر است. همین النصر یک بازیکن خارجی دیگر به نام الکس تلس را از منچستر یونایتد خریده بود که قرار داشت لغو شود و به بوتافوگو در برزیل پیوست. داوید اوسپینا از همین تیم به ناسیونال اروگوئه رفت.

باشگاه‌های عربستانی به تازگی فروش و صادرات هم دارند. غیر از بازیکنانی مثل ژائو نوس که از الاتحاد به بن فرانسه رفته یا الکس تلس که راهی بوتافوگو شده، بازیکنان بومی هم به اروپا صادر می‌شوند. قبلاً بازیکنان این کشور از آمیجیسی به لالیگا ۲ می‌رفتند یا بازیکنان با استعدادی مثل سالم الدوساری داشتند که به لالیگا رفت و برگشت. سالم سال ۲۰۱۸ دو راهی کوتاه را در وبارنال سپری کرد اما فقط ۳۳ دقیقه و در بازی تشریفاتی هفته آخر مقابل رئال مادرید در زمین بود و روی گل زیردریایی‌ها تأثیر گذاشت اما چون بازی به او نمی‌رسید به کشورش برگشت. الدوساری به قدری ناامید بود که بدون هماهنگی به عربستان برگشت و با پادرمیانی مدیران فدراسیون فوتبال این کشور بود که مشکل حقوقی برایش پیش نیامد. در همین تابستان یک مدافع راست عربستانی به نام سعود عبدالحمید از الهلال با قراردادی ۳ ساله و به ارزش ۳ میلیون یورو به آس رم پیوست و کانسلو جانشین او شد. یک باشگاه بلژیکی به نام بیرشات هم ۴ بازیکن قرضی از عربستان جذب کرده است؛ فیصل الغامدی و مروان تافاجی. ۴ بازیکن تیم الاتحاد که هم‌اکنون در فهرست تیم ملی عربستان در رقابت‌های انتخابی آسیا برای جام جهانی ۲۰۲۶ حضور دارند. اینها نشان می‌دهد سیاستگذاران فوتبال در این کشور می‌خواهند با اروپا مراد داشته باشند و رابطه یک‌طرفه خود را تغییر دهند.

بعضی هم مثل کورت زوما که حاشیه‌ها فرار کردند. زوما که مدتی رو به افول بود، به خاطر پخش ویدئویی که او را در حال آزار گربه‌ها نشان می‌داد، مورد خشم مردم انگلیس قرار گرفته بود. او در عربستان این دردسرها را به فراموشی خواهد سپرد. ایوان تونی هم شرایط مشابهی داشت و مدتی طولانی به اتهام تباخی و شرط‌بندی محروم بود. برخی از بازیکنان به دلایل مذهبی تصمیم می‌گیرند در این لیگ بازی نکنند، مثل کریم بنزما یا سادیو مانه و دیگر بازیکنان مسلمان. احتمالاً سال آینده محمد صلاح هم تصمیمی مشابه آنها می‌گیرد. ستاره مصری هفته گذشته اعلام کرده بود که امسال آخرین فصل حضورش را در لیورپول سپری می‌کند.

اتوبان دوطرفه

لیگ عربستان برخی رفتارهای خود را اصلاح کرده است و تلاش می‌کند با اروپا مراد داشته باشد

بنیامین کریمی | هنوز مهلت نقل و انتقالات فوتبال در عربستان به پایان نرسیده است اما تفاوت‌های آشکاری بین خریدهای امسال با سال پیش دیده می‌شود.

باشگاه‌های عربستانی دیگر مثل گذشته چشم‌پسته خرید نمی‌کنند. آنها قبلاً به هر کسی که اسمش را شنیده بودند، پیشنهاد می‌دادند اما حالا با فکر خرید می‌کنند. برای همین با نگاهی به فهرست خریدهای این تابستان که بیشتر آنها در پست‌های دفاعی و هافبک هستند، می‌توان تفاوت را دریافت. آنها فهمیده‌اند که برای موفقیت، فقط خرید مهاجم گلزن کافی نیست و تیم باید دفاع کردن را هم بلد باشد.

برخی از ستاره‌های کم‌بازده، آنها را آگاه کرده‌اند. به‌طور مثال نیمار با ۹۰ میلیون یورو به الهلال پیوست و فقط ۵ بازی برای این تیم انجام داد، یک گل به نساجی زد و در بقیه یک سال گذشته مصدوم بود. در مجموع این بازیکن از ابتدای سال ۲۰۲۳ فقط در ۱۷ مسابقه حاضر بوده و ۶ گل به ثمر رسانده است. او در آزمایش‌های پزشکی هفته‌های اخیر هم مردود شد و باشگاه قصد دارد نشن را از فهرست خارج کند تا در نقل و انتقالات زمستانی جای خالی در تیم پیدا شود. نیمار تا ۲ ماه دیگر هم قادر به بازی نیست و از نظر بدنی فوق‌العاده ضعیف و شکننده است. حقوق ۲۰۰ میلیون یورویی او در سال چیزی نیست که بنوان به این راحتی از شرش خلاص شد مگر آنکه خودش کوتاه بیاید و با کاهش دستمزد به فوتبال اروپا برگردد. البته اگر باشگاهی بخواهد این بازیکن برحاشیه‌ها را که همیشه واقعی و غیرواقعی مصدوم است و مشغول خوشگذرانی، در اختیار بگیرد.

به‌نظر می‌رسد این تغییر رویه حاصل فشار مادر خرج باشگاه‌های عربستانی یا همان صندوق سرمایه‌گذاری عربستان باشد که هزینه خریدها را به باشگاه‌های بزرگ این کشور می‌پردازد. چند وقت پیش شایعه شده بود که این صندوق دیگر نمی‌خواهد پول زیادی بابت خرید بازیکنان فوتبال بپردازد اما در ادامه و با انجام انتقال‌های جدید، این شایعه رد شد. عربستانی‌ها تابستان امسال کم‌هزینه‌تر بوده‌اند اما بازیکنان مهمی به لیگ برتر این کشور اضافه شده‌اند. ایوان تونی از برنتفورد به الاهلی، ناچو از رئال مادرید به القادسیه، کریس اسمیلینگ از رم به الفیقا، ناتان ناندز از کالیاری به القادسیه، استیون برخواین از آژاکس به الاتحاد،

ژائو کانسلو از منچستر سیتی به الهلال، حسام عوار از آس رم به الاتحاد، موسی دیابی از استون ویلا به الاتحاد، مارکوس لئوناردو از بنفیکا به الهلال، دنیلو پیراز پاری‌سن ژرمن به الاتحاد، کون کاستلز از لفسبورگ به القادسیه، محمد سیماکان از لایپزیگ به النصر، پیر امریک اوپامیانگ از مارسی به القادسیه، جاکومو بونانوئورا از فیورنتینا به الشباب و... خریدهای مهم آنها هستند.

بازیکنانی مثل مارکوس لئوناردو در دهن بسیار پایین راهی این لیگ شده‌اند. مهاجم ۲۱ ساله و برزیلی بنفیکا می‌توانست یک فصل در صدر کند و با مبلغی هنگفت راهی یک باشگاه بزرگ انگلیسی یا فرانسوی شود. یا محمد سیماکان که در ۲۴ سالگی تصمیم به جدایی از بوندس لیگا گرفت تا به لیگ عربستان بیاید. لیگ این کشور دیگر خانه سالمندان و ایستگاه پانوی ستاره‌های بازنشسته نیست.

برخی از بازیکنان هم هنوز توانایی درخشش در اروپا را داشتند ولی به لیگ سعودی آمده‌اند. با اینکه اوپامیانگ مدتی است فراموش شده، اما فصل گذشته در مارسی شرایط عالی داشت و طی ۵۱ بازی ۴۱ گل و ۱۰ پاس گل را به ثبت رساند. یا کون کاستلز که جانشین تیپو کورتوا در دروازه تیم ملی بلژیک شده، ترجیح داد عربستان را برای ادامه فوتبالش انتخاب کند. همین انگولو کاتنه که بازیکن فیکس تیم ملی فرانسه است و در الاتحاد بازی می‌کند، خرید احتمالی باشگاه‌های بزرگی مثل جنتیل، بارسلونا و وستهم بود.